

ΑΠΟ ΤΗ
ΜΑΡΙΑ ΝΑ ΑΣΤΡΑΠΗΛΑΟΥ

Με τις γκαλερί κλειστές και την πανδημία να καλπάζει, η τέχνη εξακολουθεί να είναι παρούσα, έστω και από απόσταση. Τίποτα βέβαια δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη διά ζώσης εμπειρία και πολλές εκθέσεις, σπημένες, αναμένουν την άρση των περιορισμών για να απαντήσουν το κοινό τους. Στην «Pole | Hole | Ball» του Νίκου Παπαδόπουλου στην γκαλερί Clix στο Κολωνάκι πρόλαβαν να γίνουν ορισμένες ξεναγήσεις μέσω ραντεβού και μέχρι να ανοίξει και πάλι τις πόρτες της μένει η ανάμνηση από μια πολύ ιδιαίτερη δουλειά (υπό κανονικές συνθήκες η έκθεση θα έκλεινε τον κύκλο της στις 31/12). Σε ένα λιτό αλλά υποβλητικό σκηναίο, φωτισμένο από την Ελευθερία Ντεκό, ο Παπαδόπουλος παρουσιάζει τη νέα του, απόλυτα προσωπική δουλειά μετά την ιδιαίτερα επιτυχημένη «Flora Filorarrου» στο Μέγαρο Ευνάρδου του ΜΙΕΤ, η οποία ήταν απότοκο μιας μεγάλης ερευνητικής διαδικασίας για τη μετατροπή του λόφου Φιλοπάππου σε «κήπο», εκεί όπου παλιά υπήρχαν μόνο βράχοι.

Στη νέα του έκθεση, την επιμέλεια της οποίας υπογράφει η ιστορικός τέχνης Κατερίνα Κοσκινά, ο Παπαδόπουλος στρέφει το βλέμμα του σε στιγμές της ερωτικής του ζωής τις οποίες έχει αποθανάτισει με τη φωτογραφική του μηχανή και στη συνέχεια τις έχει μετατρέψει σε σχέδια σε χαρτί και ανάγλυφα ή εκούλκτρα πάνω σε φύλλα αλουμινίου. Πιστός στην αγάπη του για τις ιδιαίτερα επίπονες ζωγραφικές τεχνικές, σε αυτή την περίπτωση έχει ξεκινήσει τρυπώντας το περιγράμμα

ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΕΙΣ ΕΑΥΤΩΝ

Μια περιήγηση σε δύο εκθέσεις οι οποίες δεν πρόλαβαν να διαγράψουν την τροχιά που τους αρμόζει ελέω του δεύτερου lockdown.

COURTESY

ARTIST'S IMAGE. PHOTOGRAPHY: THE BREEDER

ARTIST'S IMAGE. PHOTOGRAPHY: THE BREEDER

σω από τη λέξη ταμπού, η οποία στην πρωταρχική της έννοια αφορά πρωτόγονους πολιτισμούς, και σημαίνει το πρόσωπο ή το αντικείμενο που απαγορεύεται να πλησιάσει κανείς, να αγγίξει, να κατονομάσει ή να χρησιμοποιήσει, επειδή θεωρείται ιερό ή ιερό. Βιώνοντας την ενηλικίωσή μου στην ελληνική επαρχία στα τέλη του '80 συνειδητοποίησα ότι η ομοφυλοφιλία μετά από τριάντα χρόνια παραμένει εθνικό, και όχι μόνο, ταμπού, παρ'όλο που το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφυλοφίλων κατοχυρώθηκε και στη χώρα μας. Οι μικροκόσμοι στους οποίους συνδιαλέγασατε μεταξύ αυτών και ο καλλιτεχνικός χώρος/κόσμος που έχει ανοχές ως προς την αποδοχή της διαφορετικότητας δεν αντιπροσωπεύουν και την αποδοχή των ερωτικών/σεξουαλικών επιλογών μας σε ευρύτερο κοινωνικό επίπεδο. Θεωρώ

ότι ακόμη παραμένουμε μια βαθιά συντηρητική, υποκριτική κοινωνία. Πέρα από την ανάγκη να εκθέσω το έργο μου, η επιθυμία μου να εκθέσω τον εαυτό μου προϋποθέτει την αποδοχή των επιλογών μου ως στοιχείο της ταυτότητάς μου. Η δημοσιοποίηση του προσωπικού βιώματος και τις ερωτικές επιλογές συνιστά μια πράξη πολιτικής ελευθερίας και τόλμης σε έναν κόσμο κοινωνικά διχασμένο, αισθητικά ομογενοποιημένο και, παρά την επιφανειακή ανοχή, αλλόθεν πιο συντηρητικό...».

Αθήνα και Ιστιά

Στην έκθεση «Tenderness of a Cutting Sword», από την άλλη, ο Αριστέιδης Λάππας παρουσιάζει μια σειρά από αφαιρετικούς πίνακες, μια απόλυτη πανδαισία χρωμάτων η οποία ήταν προγραμματισμένη να διαρκέσει έως τις 9/1 και για την ώρα

μπορεί να δει κανείς τα έργα της μέσα από το site της γκαλερί The Breeder (thebreedersystem.com). Αφότου εξερεύνησε τα σύμβολα της «ελληνικότητας» με τις δύο προηγούμενες εκθέσεις του μέσα από διδοδιάστατα όσο και τριδοδιάστατα έργα και εγκαταστάσεις, ο Λάππας επανέρχεται με πίνακες στους οποίους πρωταγωνιστούν θεότητες όπως η Αθηνά ή η μεσοποτάμια θεά της γονιμότητας και του πολέμου Ιστάρ, αλλά και ο δράκος που σκότωσε ο Άγιος Γεώργιος ή το καταστροφικό πνεύμα του ζωροαστρισμού. Οι γυναίκες είναι πολυμίσητες και οι άνδρες τέρτατα, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, και ένας πρώτος υπαινιγμός που φτάνει στον θεατή αφορά τη μεταξύ τους άδυστη κυριαρχία στην εποχή μας και τον κόσμο μας – αν και το φως και τα λαμπερά χρώματα παρα-

● **Αριστερά: «Απτό V», μολύβι και μελάνι σε χαρτί, έργο του Νίκου Παπαδόπουλου.**

● **Δεξιά: Δύο έργα του Αριστέδη Λάππα, τα «Loving the Beast» και «Circe» (λάδι και ακρυλικά σε καμβά).**

εξελισσόταν η αφήγηση της έκθεσης και δούλενα πιο πολύ πάνω στους χαρακτηρισμούς αρχαία να βλέπω και να αναζητώ αντικατοπτρισμούς τους επάνω μου. Πού είμαι η Αθηνά ή η Ιστάρ, σε ποια σημεία του εαυτού μου εντοπίζονται αυτοί οι ρόλοι; Τέτοιου είδους ερωτήματα και συλλογισμοί διαμόρφωσαν πολύ την κατεύθυνση που πήρε η έκθεση και δουλεύοντας πάνω σε αυτήν ανακάλυψα πολλά για τον εαυτό μου αλλά και για τη ζωγραφική. Εύχομαι αυτές οι αναζητήσεις να έχουν διαπεράσει και τους πίνακες, οι οποίοι ίσως με τη σειρά τους θα αντικατοπτρίσουν σκέψεις του κόσμου που θα τους «δεις» θα πει ο Λάππας από το πλαίσιο του SLA.I.R residency, μιας υποτροφίας που του δόθηκε από την περιφερειακή κυβέρνηση της Σερβίας.

μονεύουν για να δώσουν περισσότερες διαστάσεις στην ερμηνεία τους. «Η έκθεση "Tenderness of a Cutting Sword" άρχισε να παίρνει μορφή μέσα από μια έρευνα πάνω σε μεθολογίες από πολιτισμούς γειτονικούς με εκείνους της αρχαίας Ελλάδας. Ο σκοπός μου ήταν να εκφράσω τη διαπολιτισμική ταυτότητα που διαμορφώνεται μέσα από τα κοινά που ενώνουν αυτές τις κουλτούρες. Οσο